

تسردان دانتسا و لال دتسا زا هدافتسا اب قئادح بحاص یزار رخف مالک

ار داوج دیسآ تسرد اجنی رد؛ «ري بکلا هريسفت ي ف يزارلا ماملا هرکذ ام (ايناث) و»
اب ناشیا. هیلع هلالا تمحر. دنهدرک فیطلت یلیخ ار اصف هملک کی اب ناشیا. میسوبیم
اوعد مه اب اهنآ دیوگیم یزار رخف هک تسا نی؟ تسیچ رتاوت نی لاکشا دنیوگیم قارطمط
لوبق ار وا و دنکیم اوعد هزمح اب مصاع یتقو روطچ. دنتشادن لوبق ار رگی دکی ناشدوخ و دندرکیم
دوب هتفگ یزار رخف؟! دندنک اوعد رتاوتم رس دناوتم یراق ود؟! تسا رتاوتم میوگیم، درادن
ار نی قئادح بحاص. درادن هدیا مه یناث دیهش باوج دنیوگیم دعب و دنروآیم ار نی ناشیا
رگا دنتفگ لوا. دنداد باوج هملک کی شدع ب طقف، دندروآ ار نی همارکلا حاتفم بحاص. دنیوگیم
کی حففص نییپ رد اما. «باوجلا غننما و بطخل دتسا»، دشاب تسرد قئادح و یزار رخف فرح نی
نم الا کلذ عمسی مل و یخال نم عنمی امه دحال جرملا ناک نا عنملا هجتی معن: دنیامرفیم هملک
رهظ؛ «هفالخ یلع قافتالا مه رهظ و». تسا حضتفم هک هتفگی ب لطم یزار رخف ینعی؛ «یزارلا
یزار رخف فرح قئادح رد قئادح بحاص. تسا طلغ یزار رخف فرح نی دنراد قافتا هک تسا نی املع
تسا یغورد فرح. تسا درف هب رصحنم، تسا طلغ دنیوگیم همارکلا حاتفم بحاص هک دنروآیم ار
تسا اج نامه مدرکیم ضرع رتولج هک مه یتالاکشا زا یکی. منکیم ضرع مه ار نا دهوش نم ادعب الاح
یزار رخف فرح نی سپ. «هفالخ یلع قافتالا مه رهظ»: دنیامرفیم ناشیا. منکیم یسررب دیاب هک
تسین یتسرد فرح هسفن دح یف مه.

دنروآیم یزیچ هچ یارب ار یزار رخف فرح. تسا قئادح بحاص دوخ باوج، تسا نم روظنم هک هچ نآ یلو
بحاص، میتفگیم روظنیا ام رگا اقآ جاح لوق هب. دنروآیم هیما باحصا عامجا در یارب ار ناشیا فرح
هزات! تسای اصف روح نی. هعیش عامجا در یارب میروایب فرح یزار رخف زا! دندرکیم هچ ام اب قئادح
هب صتخا مه!